

A gyógyszerészet emlékei – interjú dr. Farkas Pállal

Akik ellátogatnak a ceglédi Kossuth Múzeumba, egy értékes és érdekes tárlattal találkozhatnak: dr. Farkas Pál, a ceglédi Toldy Ferenc Kórház nyugalmazott főgyógyszerészenek gyűjteményét láthatják.

Nyilván kollégáink is kíváncsiak arra, hogy gyűlt össze a kiállítás anyaga és honnan ered Főgyógyszerész úr gyűjtőszennvedélye, ezért felkerestük dr. Farkas Pált, hogy tőle tudjuk meg munkájának részleteit.

- Főgyógyszerész úr, mi motiválta Önt a kiállítás létrehozására?

- A ceglédi kórházban és egy városi galériában a képzőművészeti kiállítások rendezője voltam. A képeslapokkal párhuzamosan a gyógyszerészettel kapcsolatos papírrégiségek, tárgyak is érdekelték. Úgy gondoltam, hogy érdemes ezeket az utóbbiakat most bemutatni itt a Múzeumban, hiszen sokan csak azt látják már manapság a patikákban, hogy van egy „pult” meg rengeteg doboz (gyógyszer), és „ebből áll” a gyógyszerészek munkája.

Számomra a gyógyszerészet még a változatos szakmai ismereteket jelentette, és abban az időszakban sikerült gyakorolnom ezt a szakmát, amikor már a hagyományos tevékenységet újabb követelmények is kiegészítették (infúzió, tablettázás), keverék infúziók, klinikai gyógyszerészet...

- Hogyan és mennyi idő alatt gyűjtötte össze a gyógyszerésztörténeti emlékeket? Mióta gyűjti a gyógyszerészeti régiségeket?

- Az előzményekről annyit, hogy gyermekkorom óta gyűjtöttem a bélyegeket, kb. 25 éve érdekel a régi képeslapok világa, majd a képzőművészet, numizmatika, és a régi tárgyak is. A régi képeslapok gyűjtésével párhuzamosan a papír régiségek is érdekelték a gyógyszerészet köréből. Majd egy-egy tárgy megszerzése a „bolhapiacokat” járva és a numizmatikai érdeklődésem is gazdagította a gyűjteményt. Összességében 20 – 25 éve gyarapszik tehát a készletem.

Úgy gondoltam, hogy az általam összegyűjtött anyag, kiegészítve a helyi néhány emlékkel, a kölcsön kapott Galenus gyűjtemény- és a 121 éves Kocséri patika eszközeivel kellő keresztmetszetet nyújt a szemlélők számára arról a sokoldalú tevékenységről, amelyeket a gyógyszerészet képvisel.

- Mik a legérdekesebbek a kiállítás anyagában?

- A kiállításom anyagát papírrégiségek, eszközök, gyógyszeres dobozok, néhány bútor, üvegek (szódásüvegek is) pomádék tégelyei és régi diplomák alkotják. Érdekes lehet a raboknak írt recept az 1800-as évek közepéből, győri számla 1793-ból, bizonyítványok, latin és német nyelven gyógyszerészek aláírásával (1840-57-ig) Schulek Elemér professzornak írt meghívók és levelek édesapjától a kézzel írt 1812-es bécsi gyógyszerkönyv és 1832-ből bécsi tankönyv. Valamint szerepel néhány ceglédi dokumentum is, hiszen a helyi értékeket is célszerű megmutatni minden településen.

- Milyen volt a fogadtatás a ceglédiek és milyen a gyógyszerészek részéről? Úgy érzi, sikerült mind a város lakosságának, mind a gyógyszerészeti régiségek iránt érdeklődőknek a kíváncsiságát felkeltenie?

- Úgy érzem, a nézőközönség „csodájára” járt a kiállításnak, és beeláthatott a gyógyszerészet változatos világába. Április 2-án du. 3 órakor tervezek egy tárlatvezetést (nem tudományos fokon), de nagy lelkesedéssel.

Magyar Gyógyszerésztörténeti Társaság
www.gyogyszeresztortenet.hu
2016. 04. 05.

A város lakói is lelkesen fogadták a tárlatot, a megnyitóról fényképek kerültek fel a Facebook-ra, és a ceglédi tv is leadott egy műsort a kiállítás megnyitójáról.

- A gyűjtemény további bővítésére van lehetőség? Milyen további tervei vannak?

- Tovább biztat a kiállítás sikere, a gyógyszerésztörténet részére pedig szívesen megosztom a közlésre érdemes anyagaimat, abban a reményben, hogy mások is kedvet kapnak esetleges gyűjteményük bemutatására, közlésére.

Molnár Zsuzsa